

НАШ ЭКСКЛЮЗІУ

ЧЫМ ЗАЙМАЕЦЦА
БЫЛЫ
АМАПАВЕЦ № 1
СТАР. 5

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

“САРДЭЧНАЯ” ХВАРОБА ЕЎРОПЫ

Беларусь пакуль так і не здолела насуперак шматлікім “цвёрдым” прагнозам і абязанням патрапіць у Парламенцкую асамблею Савета Еўропы, няхай і ў статусе спецыяльна запрошанага.

Камісар Еўрасаюза па зневінных сувязях і палітыцы добрасуедства Беніта Ферэра-Вальднер нарэшце наведала беларускую сталіцу, дзе сустрэлася ў гатэлі “Еўропа” (што вельмі сімвалічна для спадарыні Ферэра-Вальднер) як з Аляксандрам Лукашэнкам і міністрами замежных спраў Сяргеем Мартынавым, так і з прадстаўнікамі грамадзянскай супольнасці і апазіцыі.

Як призналася сама Беніта Ферэра-Вальднер, гэтай сустэрэчы яна чакала аж 4,5 года...

Высокапастаўлены еўрапейскі чыноўнік некалкі месяцаў назад адбываўся аб сваім візіце ў Мінск, але была вымушана адкладці яго на няпэўны час па той прычыне, што беларускі прэзідэнт раптоўна вырашыў ехаць у Арменію.

Цяпер, у разгар “малочнай” вайны з Расіяй, Лукашэнку ўжо самому закарцела асабіста запрасіць еўракамісара наведаць Беларусь “як мага хутчэй”. Беніта Ферэра-Вальднер не стала крыўдаваць і прыхадзіла ў Беларусь, як толькі выдалася такая магчымасць.

АДЗІНІЯ Ў ЕЎРОПЕ

Беларусь — адзінай дзяржавай Старога Свету, якая не ўваходзіць у Савет Еўропы і ніяк не прадстаўлена ў ПАСЕ. Беларускі парламент пазбавіўся статуса спецзапрошанага ў ПАСЕ, якім валодаў з верасня 1992 года па студзень 1997-га, пасля рэферэндуму-1996, які дай большыя паўнамоцтвы прэзідэнту ва ўрон парламенту. Савет Еўропы прызнаў змененую Канстытуцыю, як і праведзеныя ў Беларусі перавыбары ў парламент, недэмакратычнай.

ТУТ ІЦЯПЕР

РОВАРНАЯ СВЯДОМАСЦЬ

КАЛЬМАР ДУМАЕ
ПРА СВАЁ
ЗДАРОЎЕ

СТАР. 6

24.06-30.06.2009 г.

ЧАКАЕМ ПРЕЗІДЕНТА ПАСЕ

Прэзідэнт Парламенцкай асамблеі Савета Еўропы Луіс Марыя дэ Пуч можа наведаць Беларусь у бліжэйшыя паўгода. Пра гэта ён паведаміў на сустрэчы з беларускімі журналістамі 23 чэрвеня ў Страсбургу.

“На маю думку, будзе правільна нанесці гэты візіт у бліжэйшыя паўгода”, — сказаў Луіс Марыя дэ Пуч. Ён адзначыў, што 7 верасня ў Пaryжы Бюро ПАСЕ будзе прымаць рашэнне на аснове сённяшняй рэзалюцыі асамблеі і “складаць “дарожную карту” далейшага развіцця адносін Савета Еўропы і Беларусі”.

“Менавіта ў гэтых рамках я буду разглядаць свой візіт, — сказаў прэзідэнт ПАСЕ. — Я хацеў бы даведацца, што думаюць у Беларусі наокончы прынятаі рэзалюцыі, і хацеў бы ўбачыць, ці будуць сігналы аб tym, што ёсьць жаданне працаўцаў з намі даляй”. Луіс Марыя дэ Пуч падкрэсліў, што калі ён прыедзе ў Беларусь у бліжэйшыя паўгода, то гэта будзе азначаць, што “у нас усё добра”.

Луіс Марыя дэ Пуч таксама адзначыў, што ПАСЕ спрабавала і будзе спрабаваць пераканаць Беларусь у неабходнасці рэформ. “Мы прапануем ісці невялікім крокамі, — сказаў ён. — Павінны быць праведзены свабодныя і дэмакратычныя выбары. А для гэтага трэба змяніць заканадаўства, каб забяспечыць свабоду і дэмакратычнасць выбараў”.

АЛЕСЬ ПУГАЧ.

Трэба сказаць, што беларускі лідэр і апазіцыя з вялікай прыязнансцю ўспрымалі і ўспрымаюць візіт адной з першых асоб Еўрапейскага Саюза. Калі Аляксандр Лукашэнка адкрыта заяўіў, што ў супрацоўніцтве з Еўрасаюзам “фінансавыя рэсурсы і крэдыты для нас найважнейшы фактар”, то апазіцыя ў распачатым шырокофарматным дыялогу з ЕС на першое месца ставіць правы чалавека.

ШТО СТАВІЦЬ НА ПЕРШАЕ МЕСЦА САМА БЕНІТА ФЕРЭРА-ВАЛЬДНЕР?

Па яе словам, “правы чалавека з'яўляюцца галоўным крытэрыем развіцця адносін паміж афіцыйнымі Мінскам і Еўрасаюзам”. Пры гэтым яна недвухсэнсноўна нагадала, што сёлета ў сакавіку еўрапейцы прыпынілі санкцыі супраць беларускіх

чыноўнікаў: “У бягучым снегні міністры замежных спраў 27 краін ЕС зноў будуть вырашальні, прадоўжыць адмену санкцый альбо ўвесці іх зноў”.

Акрамя таго, Беніта Ферэра-Вальднер заяўіла, што, па меркаванні кірауніцтва Еўрасаюза, прагрэс у галіне дэмакратызацыі ў Беларусі спыніўся. Між тым “людзі не павінны выказваць свае думкі на мітынгах і дэманстрацыях, а актыўісты павінны працаўцаць без аглядкі на арышты”.

Праўда, калі год назад еўракамісар не бачыла канкрэтнага прагрэсу ў галіне правоў чалавека, свабоды слова і сходаў, то цяпер ён, што называецца, мае месца. Выпушчаныя палітычныя зняволенія (апошнім часам з'явіліся новыя). Дапушчаны да дзяржаўнай сістэмы распаўсюджвання дзве незалежныя газеты — “Народная воля” і “Наша ніва” (яшчэ мінімум трыннаццаць чаююць сваёй чаргі). Зарэгістраваны грамадскі рух “За свабоду” Аляксандра Мілінкевіча (амаль два дзесяткі марацаў атакім зайдросным і пакуль нерэальным лёссе).

Заканчэнне на стар. 3

ЦІ БУДЗЕ ПЛЁН АД ЗВАРОТУ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ ДА ЎЛАДЫ ПА МОЙНЫМ ПЫТАННІ?

Дзве сотні чалавек, у асноўным вядомыя дзеячы мастацтва і навукі, падпісалі зварот да Аляксандра Лукашэнкі ў абарону беларускай мовы.

**АНТОН АСТАПОВІЧ,
ГІСТОРЫК:**

**"ГРАМАДСКАСЦЬ ПАВІННА
АПЕЛЯВАЦЬ ДА ЛЮБОЙ УЛАДЫ".**

— Каб я не бачыў у гэтым сэнсу, не ставіў бы свой подпіс. Гэта па-першае. Па-другое, у мене ёсьць цвёрдая думка, што грамадскасць павінна апеляваць да любой улады. Калі мы не будзем гэтага рабіць, апошняя будзе пляваць на такую грамадскасць.

РАДЗІМ ГАРЭЦКІ, ГЕОЛАГ, АКАДЭМІК НАЦЫЯНАЛЬНОЙ

АКАДЭМІІ НАВУК БЕЛАРУСІ:

"ПРА СТАН МОВЫ ТРЭБА КРЫЧАЦЬ УСЮДЫ".

— Лічу, што наконт мовы трэба звяртатца да ўсіх — і да улады, і не да ўлады. Неяк, я памятаю, збиралі подпісы пад зваротам да Пуціна ў абарону беларускай мовы. Я не падпісаў тады і ця пер шкадую аб гэтым.

Пра мову трэба галасіць усюды. Таму зараз я зварот падпісаў, хоць ад самага галоўнага начальніка нікай рэакцыі на яго не будзе. Прайда, улада не абмяжоўваецца самым галоўным. Ёсьць і вертыкаль, дзе працуюць нармальныя здаровыя людзі. Яны з-за страху за сваё месца маўчаць і не гавораць пра мову. Але ў душы ў іх беларускасць жыве. Думаю, калі гэтыя вертыкальшчыкі такі зварот прачытаюць, нешта у іх унутры страяненца.

ВАЛЕРЫ МАЗЫНСКІ, РЭЖЫСЁР:

"ПАД ЛЯЖАЧЫ КАМЕНЬ ВАДА НЕ ЦЯЧЭ".

— Пад ляжачы камень вада не цячэ. Спадзявацца трэба на тыя сілы, што ёсьць. А сілы гэтыя толькі і могуць сёння, што рухаць камень або хадзіць вакол яго, рухаць паветра. Пакуль чалавек жыве, ён нешта рабіць у сілу сваіхмагчымасцей.

Яшчэ трэба набліжаць той час, калі Беларусь стане нашым агульным домам.

ЦЫТАТА СА ЗВАРОТУ ДА АЛЯКСАНДРА ЛУКАШЭНКІ.

“Ці не маглі б Вы падаць асабісты прыклад — вярнуцца да практикі ўжывання роднай мовы ў дні ўсемародных урачыстасцяў і ў дакладах па найбольш важных праблемах нацыянальнага жыцця?

Наша родная мова яшчэ не згублена, бо захоўваюцца яе карані ў народзе; яшчэ жывая, так бы мовіць, грыбніца, гатовая прыняць шчыры клопат і ласку ад дзяржавы, каб адрадзіцца, ачысціцца і пайсці ў рост. Але ж, не сакрэтом, шмат хто баіцца размаўляць на роднай мове, асабліва ў дзяржаўных структурах, таму: ці не знялі б Вы ганебнае таўро “ненадзейнага чалавека” альбо, яшчэ горш, “апазыцыянер” зых грамадзян, якія ведаюць беларускую мову і з задавальненнем карысталіся ёю, калі б не баяліся, што іх залічаць у ворагі афіцыйнага курсу?”

СЯРГЕЙ ЗАКОННІКАЎ, ПАЭТ:

“ГЭТА ПРАВЕРКА ІХ ЛІБЕРАЛІЗАЦЫІ”.

— Мне здаецца, што сэнс ёсьць. Хаця б для праверкі: ці прайда, што з боку прадстаўнікоў улады ў нас адбываюцца нейкія лібералізацыі і дэмакратызацыі? Каб праверыць, ці ёсьць які зрух у іх свядомасці. Пакуль усё абмяжоўваецца нейкімі хвалімі на паверхні вады. Гэтаму дапамагаюць і єўрапейскія чыноўнікі. І ім я не веру. Там маса народу, які корміцца каля Беларусі.

Шмат слоў гаворыць наша ўлада пра тое, што нам патрэбна бяспека: харчовая, эканамічная і г.д. А я лічу, што найлепшую бяспеку стварае родная мова.

**ЗІАІДА БАНДАРЭНКА, НАРОДНАЯ АРТЫСТКА БЕЛАРУСІ:
“НАМ ХАЦЕЛАСЯ ЗАКРАНУЦЬ ДУШЭУНЯЯ НОТКІ”.**

— Мне падаецца нармальным тое, што мы звярнуліся менавіта такім прасіцельным тонам. Нам хацелася зачапіць нейкія душэўні, сардзачныя ноткі ў чалавека (ёсьць спадзей, што яны ў яго ёсьць). Хочацца, каб мы чулі афіцыйныя звароты да нас на беларускай мове. Калі людзі будуць гэта чуць штодня па радыё, па тэлебачанні, яны паціху пачнуть самі размаўляць на роднай мове. Беларусы ж разумеюць, што без яе нам ніяк нельга. І моладзь зараз хоча размаўляць па-беларуску.

ГЕНАДЗЬ БУРАЎКІН, ПАЭТ:

“ПРАПАНОЎАЮЦЦА КАНКРЭТНЫЯ КРОКІ”

— Для мене бяспрэчна, што такія рэчы неабходныя. Таму што трэба, каб людзі ведалі, што робіцца з мовай. Мы заклікаем да спраўядлівасці ў адносінах да яе. Хацелася б, каб толк быў, бо гаворка ідзе пра незалежнасць Беларусі. Тым больш апошнім часам гэта чуваць з вуснаў самых высокіх чыноўнікаў. Яны ў нас, на жаль, не вельмі адукаваныя і інтэлектуальныя. Але, я думаю, калі чыноўнікі сапраўды шчыра змагаюцца за незалежнасць, яны павінны разумець, што Беларусь будзе незалежнай тады, калі будзе беларускай. Асноўнае, што вызначае беларускасць у Беларусі, — гэта родная мова і яе становішча ў сувэрэннай дзяржаве. Да таго ж у гэтым звароце называюцца канкрэтныя пазіцыі і крокі па выпраўленні становішча.

АЛЯКСЕЙ СТРЫЖОЎ, ПРАГРАМІСТ, ГОМЕЛЬ:

“ЗВАРОТ У НІКУДЫ”

— На маю думку, з гэтага звароту нічога вартага не атрымаецца па той простай прычыні, што сам кіраунік дзяржавы калісці абазваў беларускую мову “непрыгожай”. Ён да яе ставіцца з вялікім скепсісам, які распаўсюджваецца на падначаленых презідэнта, на звычайных людзей. Няўжо нехта спадзяеца на нейкі адказ Лукашэнкі на гэты “крык душы”? Хутчэй за ўсё, заўзятары “крыку” атрымаюць чарговыя кпіны ў свой адрес.

Ды і для многіх, на вялікі жаль, пытанне мовы неактуальнае.

Заканчэнне.
Пачатак на стар. 1

“САРДЭЧНАЯ” ХВАРОБА ЕЎРОПЫ

Мабыць, таму беларускі прэзідэнт лічыць, што надышоў час для паглыблення супрацоўніцтва з ЕС: “Мы хочам, каб вы разумелі, што Беларусь — не толькі географічны цэнтр гэтага кантынента, што тут жывуць вельмі шчырыя, прыстойныя, працалюбівія людзі, што тут існуе суверэнная незалежная дзяржава. ...Вы вельмі высокатэхналагічныя. У нас таксама эканоміка высокатэхналагічна, і мы не можам без супрацоўніцтва з вами развіваць эканоміку далей”.

Ва ўласцівай яму адкрытай манеры Аляксандар Лукашэнка прадоўжыў апісваць сваё бачанне далейшых стасункаў ЕС і Беларусі: “Еўропа не можа быць без свайго сэрца (г.зн. без Беларусі. — В.А.). Больш за тое, мы — мост паміж такімі монстрамі, як Еўрасаюз і Расія”.

Беніта Ферэра-Вальднер не засталася абыякавай да такіх шчырых пасажаў фактычна ў свой адрас і сказала, што “пасла сённяшніх сустрэч пачнуцца двухбаковыя перамовы па ўсіх канкрэтных пытаннях, уключаючы адкрыццё еўрапейскіх рынкаў для беларускіх вытворцаў”.

ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА АДЫХОДЗЯЦЬ НА ЗАДНІ ПЛАН?

Палітолаг Валерый Карбалевіч так пракаменціраваў пазіцыю Еўрасаюза: “Калі да нядайняга ў сваіх адносінах з нашай краінай Еўрапейскі

Саюз ставіў на першае месца дэмакратычныя рэформы, то цяпер яны засунуты на задні план. На пярэдні план выйшла геапалітыка. Візіт Беніта Ферэра-Вальднер паказвае Маскве, што яна цяпер не зможа беспакарана цісніць на Беларусь. Адначасова гэта недвухсэнсоўны сігнал нашай краіне, што пры выкананні пழных умоў ЕС яна зможа разлічваць на вельмі сур'ёзныя эканамічныя і палітычныя дывідэнды”.

ЦІ ПРАГЛЫНЕ ГЭТА САМА МАСКВА?

На гэтае пытанне не можа адназначна адказаць пераважная большасць незалежных экспертаў краіны. Нават у нядайняй “малочнай” вайне Расія паводзіла сябе ў дачыненні да Беларусі вельмі непаслядоўна. То агучваецца кошт расійскага газу для Мінска ў 150 долараў за тысячу кубоў, то — у 210 “зялёных”. То беларускія малочныя прадукты цалкам не адпавядаюць існуючым расій-

скім нормам (хоць і прадаюцца там ужо без малога год), то раптоўна некаторым беларускім гатункам сыру і смятаны выдаюцца дазволы самога Анішчанкі. Як лічыць Валерый Карбалевіч, Крэмль дагэтуль не ведае, як сябе паводзіць з Аляксандрам Лукашэнкам: “Рацыянальнае зерне ў расійскай зневішчай палітыцы ў адносінах да “свайго бліжэйшага саюзніка” адшукаецца вельмі складана. Мне падаецца, што пасля візіту Ферэра-Вальднер у Мінск Масква пастараеца перакупіць сваіх беларускіх партнёраў. Разам з тым расіяне наўрад ці адмовіцца ад ціску на Беларусь”.

Прадстаўнікі вышэйшага расійскага інстэблішменту і не хаваюць свайго крайняга раздражнення, што выкліканы ўступленнем Беларусі ва “Усходнє партнёрства”, якое, яны лічаць, накіравана супраць нацыянальных інтэрэсаў Расіі. Наўрад ці будзе садзейнічаць інтэнсіфікацыі беларуска-

ШТО ТАКОЕ САВЕТ ЕЎРОПЫ?

Сёння Савет Еўропы — своеасаблівы кансультатыўны форум, які аб’ядноўвае 47 еўрапейскіх дзяржаў. Яго асноўная мэта — пабудова адзінай Еўропы, якая грунтуецца на прынцыпах свабоды, дэмакратыі, абаронны правоў чалавека і вяршэнства закона. Гэтыя прынцыпы замацаваны ў Еўрапейскай канвенцыі аб абароне правоў чалавека і асноўных свабод. Эканамічнымі і ваенна-палітычнымі пытаннямі організацыя не займаецца.

У 2008 годзе рэгулярны бюджет СЕ склаў больш за 200 млн ёура. Афіцыйнымі мовамі СЕ з’яўляюцца англійская і французская, рабочымі — нямецкая, італьянская і руская.

расійскіх адносін і статус “спецыяльна запрошанага” ў ПАСЕ. На цяперашнія сесіі Парламентскай Асамбліі Савета Еўропы яго вырашылі не даваць да таго часу, пакуль Беларусь не адменіць смяротнае пакаранне. Але гэта, як усе выдатна разумеюць, больш падобнае на пустую фармальнасць.

НЕ ДА ФАНФАР

Праўда, не трэба ў сувязі з гэтым пляскаць у далоні ні ўладам, ні апазіцыі.

Па-першае, еўрапейцы, нягледзячы на свае цяперашнія геапалітычныя прыярытэты, у адносінах з беларускімі ўладамі ўсё ж будуць патрабаваць наступных РЭАЛЬНЫХ кроکаў у галіне дэмакратіі і правоў чалавека.

Па-другое, у цяперашнія гульне “Еўропа — Беларусь” апазіцыя пакуль іграе далёка не першую скрыпку.

Па-трэцяе, Еўропа на дадзены момант пры ўсім сваім жаданні не зможа ні замяніць расійскі рынак, дзе прадаеца амаль палова беларускіх тавараў, ні прапанаваць танныя энергарэсурсы, ні бысконца адкрываць крэдытныя лініі для падтрымкі беларускай эканомікі.

Так што пайтэрэнне “малочных”, “мясных”, “газавых” войн з Расіяй цалкам магчымае. Асабліва напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў у Беларусь ў 2011 годзе.

ВІКТАР АЛЯШКЕВІЧ

БЕЛАРУСЫ АДМАЎЛЯЮЦА АД БАЛТЫІ И ПОЛЬШЧЫ

За год, што мінүт пасля далучэння новых краін — члену ЕС да Шангенскага пагаднення, колькасць выдадзеных беларусам віз скарацілася ў сярэднім на 50%.

Такія лічбы агучыла на канферэнцыі ў Мінску каардынатор праекта “Маніторынг візавай палітыкі краін ЕС” Вольга Васілеўская.

47% беларусаў сказалі, што пры падачы дакументаў ім даводзіцца стаяць у чэргах. Ва Украіне гэты паказчык роўны 85%, у Расіі — 64%, у Малдове — 38%. У сярэднім тэрмін выдачы віз грамадзянам Беларусі складае 11,7 дня.

Беларусаў адпудзіла падарожанне віз.

За год, што прайшоў пасля далучэння новых краін — члену ЕС да Шангенскага пагаднення, колькасць віз, выдадзеных бе-

ларусам, рэзка паменшылася: у Польшчу — на 73%, Літву — на 52%, Латвію — на 34%.

Вольга Васілеўска лічыць, што падзенне гэтага паказчыка ў першую чаргу звязана са значным памяншэннем колькасці заявак на візы, а не з адмовамі ў іх прадастаўленні. Для многіх людзей падарожанне візы да 60 ёура стала непрымальнім.

Як распавяяла ўчора еўракамісар па зневішчах сувязях і еўрапейскай палітыцы суседства Беніта Ферэра-Вальднер, у час сустрэчы з ёй прэзідэнт Беларусі папрасіў аб зніжэнні кошту шангенскай візы для беларусаў з 60 да 35 ёура. “Рашэнне па гэтым пытанні павінен выказаць кожны член ЕС. Я пастараюся давесці гэтае пасланне, якое я як камісар падтрымліваю”, — патлумачыла яна.

КАСТУСЬ ЛАШКЕВІЧ, TUT.BY

У польскіх памежнікаў значна памененла працы.

У Гродне, каб заахвоціць пакупнікоў, адкрыліся чатыры бясплатныя маршруты да вялікага гандлёвага цэнтра.

Гіпермаркет «Алмі» пакуль што адзіны ў Гродне. Ён адкрыўся ў мінулым годзе, але толькі цяпер яго адміністрацыя стварыла бясплатныя аўтобусныя маршруты, якія дастаўляюць пакупнікоў з «Вішняўца», «Фартоў», «Фолюша» і з вуліцы Белая Росы, што ў мікрараёне «Дзевятоўка». З аднаго боку, для «Алмі» гэта, безумоўна, дадатковыя траты, але апроч звычайнага жадання мець паболей пакупнікоў такое рашэнне мае, прынамсі, яшчэ адно тлумачнэне. Нядайна ўлады абвясцілі, што дадуць дазвол прыватным фірмам пабудаваць яшчэ два ці тры гіпермаркеты якраз у «Вішняўца», якіі знаходзіцца цераз Нёман ад «Алмі», а таксама на «Фолюшы» і ў «Дзевятоўцы». Калі гэта адбудзецца, то першы гіпермаркет можа апнуцца ў складаным становішчы, паколькі нават сэння ў гандлёвай зале палова кас не працуе, а пакупнікоў менш, чым разлічвалі гаспадары.

Што да бясплатных маршрутаў, то з канцавых прыпынкаў аўтобусы ідуць да гандлёвага цэнтра не спыняючыся. Каб праехаць у адваротным напрамку, трэба паказаць чек з «Алмі», які служыць квітком. Скептыкі гавораць: у Мінску такая практика — бясплатныя

БЯСПЛАТНАЯ ПАЕЗДКА У ГІПЕРМАРКЕТ

маршруты да гіпермаркетаў ад метро — ужо існую, але яна не такая і ўдалая. Аднак у Гродне ёсць прыклады паспяховай кааперацыі транспарту і гандлю.

Калі набыў папулярнасць самыя вялікія рынак «Паўднёвы», з усіх ускраін горада да яго сталі хадзіць экспрэсныя аўтобусы і маршруткі, а аўтапарк у выхадныя дні частку сваіх аўтобусаў пераводзіў менавіта на гэтыя маршруты, што дазваляла яму выжываць. Затым месцам паломніцтва гродзенцаў зрабіўся буйны гандлёвы цэнтр «Карона». На

яго адразу ж пераарыентаваліся маршрутныя таксоўкі. Аднак за апошні час «Карону» пакінулі больш за дзвесце прадпрымальнікаў: яны не вытрымліваюць высокай арэнднай платы — амаль 22 ёура за квадратны метр.

Надумку гродзенцаў, былая папулярнасць «Паўднёвага» наўрад ці адновіцца. Таму, калі мець на ўзвеце прадуктовы рынак, гіпермаркет «Алмі» можа і захаваць свае пазіцыі. Тым больш што будаўніцтва новых гіпермаркетаў у крызісны час аказваецца пад пытаннем.

АЛЕСЬ КАВАЛЁЎ

Буйныя крамы цяпер выжываюць за кошт самых розных паслуг. У тым ліку, і бясплатных.

СВАБОДА САМА ПА САБЕ НЕ ПРЫХОДЗІЦЬ

Нацыянальны аргкамітэт па скліканні ўвосень еўрапейскага форуму пад эгідай Руху «За свабоду» сабраўся напрыканцы мінулага тыдня ў Магілёве.

Падобныя інфармацыйна-арганізацыйныя пасяджэнні аргкамітэт будзе наладжваць ва ўсіх рэгіёнах. А ў магілёўскім, нягледзячы на выхадны дзень, узялі ўдзел прадстаўнікі больш як паловы раёнаў вобласці і амаль двух дзесяткай мясцовых грамадскіх і палітычных арганізацый. Яны выслушалі гасцей і выказаліся самі. У выніку была распрацавана канцепцыя правядзення інфармацыйнай кампаніі і прыняты графік правядзення на Магілёўшчыне сходаў грамадства па вылучэнні дэлегатаў на восенікі праеўропейскі форум. Дзеля ажыццяўлення гэтай мэты вобласць была падзелена на 8 тэррытарыяльна-арганізацыйных «кустоў», актыўсты якіх возьмуть на сябе арганізацыю аўяднаных сходаў.

СУПРАЦЬ АЭС - РАЗАМ

Даўно абяцанае арганізацыяне зацвярджэнне грамадскай Антыядзернай кааліцыі нарэшце адбылося ў мінулу суботу ў Магілёве.

На сход, які некалькі папярэдніх разоў па розных прычынах адмяняўся, прыехалі актыўсты антыядзерніх ініцыятыў з Горак, Бялынічай, Шклова і Вілейкі. Разам з магілёўскімі ўдзельнікамі яны агучылі своеасаблівую рапарты аб тым, што зроблена імі для інфармавання людзей аб самых розных параметрах і складніках дзяржаўнага намеру пабудовы беларускай АЭС. На думку актыўістаў, калі гэтыя намеры будуць здзейснены, краіну чакаюць вельмі шкодныя наступствы. Асобным радком была вылучана праца па зборы подпісаў грамадзян супраць пабудовы АЭС. Найбольш актыўныя тут Горацкі раён: мясцовыя дэпутаты передалі ў Палату прадстаўнікую Нацыянальнага сходу РБ больш за 5 тысяч пратестных подпісаў.

ГЕНАДЗЬ СУДНІК

Віцебская незалежная інтэрнэт-газета абвясціла другі па ліку інтэрактыўны конкурс прыгажосці.

«MIC ІНТЕРНЕТ ВІЦЕБСК-2009»

Паводле ўмоў, выкладзеных на старонцы «Народных навін Віцебска», у конкурсе могуць узяць удзел незамужнія дзяўчыны да 18 гадоў. Удзельніцы мусіць да 30 чэрвеня даслаць на адрас рэдакцыі інтэрнэт-газеты свае фотаздымкі, а таксама невялікае эсэ — аповед пра сябе. Такім чынам, наведвальнікі сайта змогуць ацаніць не толькі зневядніданыя канкурсантаў, але і іх літаратурныя здольнасці. Мінулы конкурс паказаў, што гэта таксама немалаважная акалічнасць: летасі тытул «Mic Інтарнэт Віцебск» атрымала віцебская тэлекурналістка Настасся Шупенік, якая ўдала прэзентавала сябе не толькі праз фотасесію.

Сёлета, як і ў мінулым годзе, інтэрнэт-прыгажуну будзе абіраць шляхам галасавання на старонцы «ННВ», якое пройдзе з 30 чэрвеня да 6 ліпеня. Цягам гэтага часу кожны жадаючы зможа прагаласаваць за любую з удзельніц. Ушаноўванне пераможца адбудзецца на адмысловай імпрэзе ў купальскую ноч з 6 на 7 ліпеня.

Галоўны спонсар праграмы, турыстычнае агенцтва «Вітар-тур», узнагародзіць уладальніцу тытула «Mic Інтарнэт Віцебск, 2009» пуцёўкай на Крымскія ўзбярэжжа. Апрача гэтага кампанія МТС абарэ з ліку канкурсантаў «Mic Каунікабельнасць», і дзяўчына атрымае адмысловы прыз ад найбуйнейшага ў Беларусі сотовага оператора.

Таксама пераможца конкурсу і яшчэ пяцёра дзяўчат, якія набяруць найбольшую колькасць галасоў у інтэрнэт-галасаванні, атрымаюць абементы ў віцебскі клуб «Энергія», а ўсім без выключэння ўдзельнікам конкурсу будзе прадастаўлена пяцідзесяціпрацэнтная зніжка на наведванне гэтай забаўляльнай установы.

АЛЕНА ШТРАЛЬ

Экс-камандзір мінскага палка міліцыі спецыяльнаага прызначэння (былы АМАП) палкоўнік

Юрый Падабед больш не сядзіць без справы. Не так даўно ён знайшоў сабе новую і даволі цікавую працу. Прагэта ён распавёў у інтэрв'ю выданню "Тут і цяпер".

— Юрый Мікалаевіч, нешта даўно пра Вас нічога не было чуваць. Як вашы спраўы?

— У майм жыцці зараз усё добра. Займаюся сям'ёй, выхоўваем разам з жонкай дачку. Нашай прынцэсе пайшоў ужо чацвёрты годзік. Так што на жыццё-быццё не скарджуся.

— Наколькі я разумею, Вы ўсё ж такі звольніліся з органаў унутраных спраў.

— Так, сышоў у запас.

— Цікава, пенсія вялікая?

— Не буду называць канкрэтныя лічбы. Зайважу толькі, што мне хапае.

— З даволі надзеіных крыніц нашаму выданню стала вядома, што не так даўно Вы працаўладкаваліся і цяпер узначальваце Службу бяспекі вядомага беларускага бізнесмена Юрыя Чыжа.

— Гэта праўда.

— Цяжкая праца?

— Нялёгкая. Хапае і турбот, і складанасцей.

— А Вы адказваеце за бяспеку самога Юрыя Чыжа

ЮРЫЙ ПАДАБЕД: "У ЕУРОПЕ Я ДЛЯ СЯБЕ АМЕРЫКУ НЕ АДКРЫЮ..."

Аманаўцы пры Падабедзе паводзілі сябе як ... беларускія аманаўцы.

альбо ўвогуле за прадпрыемства, якім ён кіруе?

— Мая пасада называецца "кіраўнік аддзела аховы". Я адказваю ўтым ліку і за ахову аўтактаў: будаўнічых, гандлёвых,офісных і гэтак далей.

— Зараз у нашай краіне ідзе барацьба з тымі, хто ў свой час быццам бы незаконна атрымала зямельныя участак пад будаўніцтва загараднага дома. Пасля Вашай адстаўкі хадзілі чуткі, быццам Падабед сышоў тату, што ў яго нездзе пад Мінском была пабудавана прыгожанка хатка...

— (Доўга смеяцца.) Ну, калі ўжо "выкаслі" за незаконнае будаўніцтва нават першага намесніка міністра ўнутраных спраў і двух намеснікаў міністра, то Падабеда даўно б зачапілі, калі б было за што зачапіць! У мене

няма ніводнага незаконнага участка. І ніколі не было.

— А што Вы маеце з нерухомасці?

— Аднапакаўную кватэру. Дачы ў мене няма. Хаця я вельмі хадеў бы яе займець.

— Перажываеце, што дагэтуль не можаце паехаць у Еўропу?

— А з мене ж знялі санкцыі! Здаецца, паўгода таму, калі не болей. У тым так званым "чорным спісе" засталося толькі некалькі чалавек, калі не памыляюся...

— Значыць, ужо некуды за мяжу Вы праакціліся?

— Не. Я ўжо не раз казаў, што ў Еўропе для сябе Амерыку не адкрыю.

Што ж тычыцца адпачынку, дык я нядаўна працаўладкаваўся, таму пра адпачынак яшчэ нават не задумваюся.

на месцы. Я маю дыплом педагога: магу выкладаць гісторыю і грамадзазнаўства. У прынцыпе, адукацыя дазваляе мене быць дырэктарам альбо менеджарам на любым прадпрыемстве. Так што магу не абмяжоўваць сябе ў выбары".

Некалькі гадоў палкоўнік Падабед знаходзіўся ў спісе "неуязвных" у краіны Еўрасаюза і ЗША за жорсткія разгоны акый пратэсту супраць фальсіфікацыі вынікаў выбараў і рэферэндуму ў 2004 годзе.

Дагэтуль палкоўніка вельмі нядобрым словам успамінаюць шматлікія апазіцыйніцы, якіх хапалі падчас вулічных акций байцы Падабеда.

У 2006 годзе пасля презідэнцкіх выбараў Юрый Падабед быў узнагароджаны ордэнам "За службу Радзіме" Ш ступені.

Юрый Падабед жанаты другі раз. Мае двух дарослых сыноў ад першага шлюбу і дачку ад другога.

НЕСАКРЭТНЫЯ МАТЕРЫЯЛЫ

Юрый Падабед скончыў Мінскую вайсковую-палітычную вучэльню. Служыў на Далёкім Усходзе, у Літве, Польшчы, Нямеччыне. Скончыў Акадэмію кіравання пры презідэнце пасля спецыяльнасці "Дзяржкайнае кіраванне і дзяловое адміністраванне".

АМАПам кіраваў з 1999 года. У адстаўку сышоў нібыта па ўласным жаданні.

Пасля сыходу ў сваіх інтэрв'ю Падабед казаў, што можа паспрабаваць сябе ў іншай якасці на нейкім прадпрыемстве.

"Рашэнне аб сыходзе я прыняў сам, — гаварыў Юрый Мікалаевіч. — Проста вырашыў, што прыспеў час сысці. 9 гадоў адкамандаваў. Здароўе ж у мене адно... Трэба хоць дачку на ногі падняць".

На пытанні аб сваім далейшым лёссе адразу пасля сыходу адказваў так: "Усюды патрэбна служба бяспекі, дык самому можна нешта паспрабаваць зрабіць. У мене ж, здаецца, і галава

24.06-30.06.2009 г.

ДАРЕЧЫ

Былыя супрацоўнікі сілавых структур даволі часта пасля завяршэння сваёй кар'еры працаўладкоўваюцца ў службы бяспекі банкаў, прадпрыемстваў, арганізацый. Лічыцца, што з іх атрымліваюцца добрыя спецыялісты ў гэтай сферы дзейнасці.

Напрыклад, былы міністр унутраных спраў Беларусі генерал **Валянцін Агальца** цяпер узначальвае Службу бяспекі адной вядомай кампаніі мабільной сувязі. Да Агальца гэту ж пасаду займаў таксама генерал міліцыі — **Віктар Басалыга**.

А генерал-маёр КДБ у адстаўцы **Валерый Кез** працуе ў Службе бяспекі "Газпромбанка".

— А пра былую працу ўзгадваеце? Скажыце шчыры: не сумуеце па АМАПе?

— Я многа аддаў той працы часу, здароўя. Мне за сваю справу не сорамна. І сёння я не гублю контактаў з тымі, з кім столькі гадоў адпрацаваў. Я там рэгулярна бываю, увесь час маю зносіны са сваімі быўлымі калегамі і падначаленымі. З цяперашнім камандзірам даволі часта созвоньваемся.

ШТРЫХ ДА ТЭМЫ

Бізнесмен **Юрый Чыж** праславіўся не толькі сваім паспеховым бізнесам і набліжанасцю да першых асоб дзяржавы, але і складаным характарам. Прынамсі, пра своеасаблівыя характеристы **Юрыя Аляксандравіча** кажуць тыя, хто не змог з ім доўга працаўваць. Вядома, што Чыж даволі часта мяняў дырэктараў і трэнераў футбольнага клуба "Дынама".

Падначаленыя Чыжа называюць яго даволі патрабавальным чалавекам, які заўсёды вымагае ад падначаленых максімуму. Дзеля справядлівасці варта адзначыць, што тыя, хто даўно працуе з Юрыем Чыжом, называюць яго чалавекам, які не помніць зла.

ПАЛІНА ПАУЛАВА,
спецыяльна для svabodaby.net.

ПАРАЗУМЕННЕ ГОРАДА І ЧАЛАВЕКА

Тут фантастычна чыстае паветра, галоўны від транспарту — ровар, алкаголь прадаюць толькі ў спецыялізаваных крамах, ды і тое да 16 гадзін. Знаёмцеся: першы экалагічна чысты горад Швецыі — Кальмар.

СЛАЎНАЕ МІНУЛАЕ

Кальмар (дарэчы, гэтая назава не мае аніякага дачынення да марскога малюска) размешчаны на паўднёвым усходзе краіны на беразе Балтыйскага мора. Гэта своеасаблівая брама на найдаўжэйшы ў Швецыі Эландскі мост, які злучае востраў Эланд са Скандинавіскім паўвостравам.

Гісторыкі сцвярджаюць, што першыя паселішчы людзей былі тут яшчэ 10 тысяч гадоў назад. Непасрэдна горад утварыўся вакол замка Кальмар, узведзенага ў XII стагоддзі вакол вартавой вежы для абароны ад піратаў і датчан. Менавіта тут у 1397 годзе была заключана вядомая Кальмарская унія, паводле якой каралеўства Швецыя, Данія, Фінляндывія, Нарвегія і Ісландывія аб'ядналіся пад уладай дацкай кароны. Выгоднае размяшчэнне на скрыжаванні гандлёвых шляхоў зрабіла Кальмар сталіцай аб'яднанага каралеўства і буйным гандлёвым цэнтрам, які меў уласны флот і быў буйным экспарцёрам жалеза.

Сёння Кальмарскі замак

— галоўная турыстычная атракцыя, а царква пры ім — улюблёнае месца вянчання шведаў: чарг на цырымонію расцягваецца на 1,5-2 гады. Сам Кальмар цяпер — правінцыйны гарадок на 35 тысяч жыхароў зуніверсітэтам і кандытарскай фабрыкай, трэма пяцізорковымі гатэлямі, 30 палісменамі і футбольным стадыёнам на 10 тысяч (!) гледачоў, дзе выступае ФК "Кальмар" — чэмпіён Швецыі-2008.

ЭКАЛОГІЯ ПЕРАДУСІМ

Кальмар прыняў усебаковую праграму па скараченні выкарыстання выканнёвага паліва.

Горад паступова адмаўляеца ад выкарыстання бензіну. Гэтак, увесе муніцыпальны транспарт ездіць на біяпаліве, якое вырабляюць з адходаў харчовай і лесаздабычной прамысловасці. Мясцовыя ж фірмы грузавых перавозак усталівалі камп'ютэрную лічыльнікі, што адсочваюць эфектыўнасць выкарыстання паліва, і ўжо скараціла выкарыстанне саліркі на 10%, тым

І маладыя, і старыя з задавальненнем і пяшчотай туляць да сабе ровар.

самым выдаткі на аbstаляванне акупіліся ўсяго за год. Цяпер кампанія разлічвае перавесці ўвесе свой парк на біядыzelь.

Аўтамабільныя дылеры паспяхова прасоўваюць на рынак паліўна-эфектыўную і гібрыдную транспартную сродкі.

Сёння калі 90% электраэнергіі ў рэгіёне забяспечваецца ветракамі, гідра- і ядернымі электрастанцыямі. Мясцовыя цэлюлозны завод выкарыстоўвае адпрацаваную пару і гарачую воду для вытворчасці электрычнасці, якая забяспечвае святлом 20 тысячам дамоў.

Будаўнічыя нормы і правілы прадугледжваюць цеплавую ізоляцыю і эфектыўную вокны пры будаўніцтве новых дамоў. Вулічныя ліхтары выкарыстоўваюць нізкаэнергетичныя натрыевыя лямпы.

РОВАРНАЯ СВЯДОМАСЦЬ

Ровары ў Кальмары ўсяды. Яны едуць па дарогах, стаяць у панадворках, вялюцца на вуліцах. Гэта не толькі асноўны від транспарту, гэта — стыль жыцця і стан душы. Дзеці ездзяць на роварах у школу, дарослыя — на працу, у краму і рэстаран. У дзелавых строях, міні-спадніцах, на абцасах.

Для ровараў тут створаны ўсе ўмовы — дасканалай роўнасці асфальтавая дарожкі і паркінгі. Нават калі ты выязджаеш на аўтатрасу, цябе ніхто ніколі не падрэжа.

Калі трапляеш у гэты край ровараў, цябе ўжо не здзіўляе, што адно з найбольш распаўсюджаных злачынстваў

у Кальмары — крадзёж ровараў. Найчасцей падобнае здараецца ў пятніцу — суботу ўвечары, калі маладэёны, падлішы і пакідаючы начныя бары, бяруць першы трапішы ім пад руку ровар, каб дабрацца дадому. Такія ўжо тут звычкі: пешкі хадзіць не любяць, ды і ровары часцяком нават не замкнёныя на замок.

АЛКАГОЛЬ

Ці не першае, што шакіравала нашага чалавека, — адсутнасць у звычаёвых гіпермаркетах і прадуктовых крамах алкагольных напояў. Максімум, на што вы можаце разлічваць, гэта піва. Слабаалкагольнае ў 2,5-3,5 градуса. Моцныя напоі надзвычай дарагі (да 20 ёура за пляшку гарэлкі) і прадаюцца яны выключна ў спецыялізованных крамах, якія звычайна працуяць да 16 гадзін, а ў выхадныя і наогул да 14. Не дзіва, што продаж алкаголю тут не прыносяць надзвычайнага прыбытку. Хаця падчас фінансава-эканамічнага крызісу сітуацыя змянілася. Як распавялі нам месцічы, апошнім часам аўёмы продажу спіртнога значна выраслі. Прычына: людзі сталі эканоміць на рэстаранах і ўсё часцей гатуюць вячэрну дома.

Вось такі ён Кальмар — горад будучыні, дзе чалавек паразумеўся з прыродай.

Як Кальмар трывае крызіс?

Аб гэтым чытаіце ў наступным нумары "Тут і цяпер".

**ЯЗЭП ШЧАБЛОУСКИ,
КАЛЬМАР — МІНСК.**

КАЛЬМАР: ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

Заснаваны: 1100 г.

Плошча: 18,85 кв.км.

Насельніцтва: 35 150 (2005).

Шчыльнасць насельніцтва:

1866 чал./кв.км.

ФК "Кальмар" — чэмпіён

Швецыі-2008.

У Кальмарскім універсітэце

9000 студэнтаў.

Памер Кальмарскай

экалагічнай узнагароды:

10 000 ёура.

Колькасць паліцый: 30 чалавек.

Цана буханкі хлеба: 15—20

крон (1,5—2 ёура).

Квіток у Кальмарскі замак —

20 крон.

Кошт дома: 100—200 тыс. ёура.

ПАКУЛЬ БЕЗ БЕЛАРУСАК

Вядомы часопіс FHM назваў самых сексуальных жанчын свету 2009 года.

На жаль, туды не патрапіла беларуска Вікторыя Азаранка (фота 6) — на дадзены момант адна з лепшых тэністак свету і фотамадэль для мужчынскіх часопісаў.

Суцяшае адно: у гэты спіс не патрапіла Анджаліна Джолі, якая больш не ўваходзіць у дзесятку самых сексуальных жанчын года паводле версіі, дзе трymала пазіцыі цягам пяці год запар.

Затое першае месца ў рэйтынгу ўжо другі год займае зорка «Трансформераў» Мэган Фокс.

У першую дзесятку таксама ўвайшлі:

актрысы Мэган Фокс, Джэсіка Альба (фота 3),

Скарлет Йохансен (1), акторка і мадэлька Джэсіка Біл, акторка Мадлін Зіма (4), мадэлька Адрыана Ліма, акторкі Эліша Катберг, Хайдзі Монтаг (5), Эн Хатаўэй (2), спявачка Кэці Перы.

ВІТАР ЛАНКУЦЬ

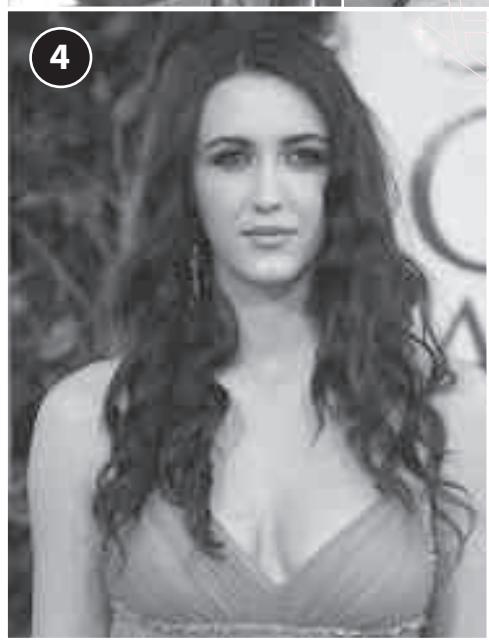
2

3

1

4

5

6

19 жніўня, у дзень 85-годдзя з дня нараджэння Васіля Быкава, у яго на радзіме, у Бычках, была ўручана быкаўская прэмія "За свабоду думкі", заснаваная ў памяць вялікага пісьменніка. Яе лайрэатам сёлета стаў мастак Але́сь Пушкін. У інтэр'ю Радыё Свабода ён згадаў, што прыехаў на імпрэзу ў Бычкі з пяцігадовым сынам Міколкам. "Як?" — здзівілася журналістка, якая вяла праграму. — У Вас таксама сын Міколка і яму пяць гадоў, як сыну кіраўніка дзяржавы?" "Не, — усміхнуўся мастак. — У мяне Міколка, а ў яго — Коля".

Ёсць такі чэшскі фільм — "Коля", які некалі стаў лайрэатам амерыканскай кінапрэміі "Оскар" у намінацыі "лепшая замежная стужка". Герой фільма — савецкі хлопчык, які трапіў у Чэхаславакію і застаўся без бацькоў. Ішоў 1968 год, савецкія войскі акупіравалі ЧССР, і ніхто там не хацеў клапаціца пра рускага хлопчыка.

КОЛЯ

Але знайшоўся добры чалавек, які фактычна зрабіўся прыёмным бацькам для Колі. Да нашага Колі гэты гуманістычны сюжэт, на жаль, не мае ніякага дачынення.

Прыходзіць на памяць узор зусім іншай кінапрадукцыі: рэкламны кліп пра жыццё "кібаргаў", якія любяць жуйку. Закаханая парачка сядзіць на беразе нейкага фантастычнага мора і з замілаваннем глядзіць на зорнае неба. "Коля..." — ласкава кажа яна. "Я не Коля!" — абураецца партнёр. Але праз пару секунд ён супакойваецца, бо калі табе прапаноўваюць фірмовую жуйку ў бліскучай упакоўцы, няма ніякага значэння, як цябе клічуць.

Нешта падобнае на туго жуйку з амаль адным і тым жа смакам вось ужо шмат гадоў прапаноўваюць у Мінску расійскім журналістам на самым высокім узроўні.

На пачатку чэрвеня ў прэсе з'явіліся ажно тры варыянты аднаго і таго ж інтэр'ю кіраўніка РБ, якое ён даў прадстаўнікам маскоўскіх газет. Такога, бадай, яшчэ не было. Дагэтуль мы звычайна

мелі справу толькі з двума варыянтамі — тым, што ўсе чулі ў жывым эфіры з вуснаў Аляксандра Лукашэнкі, і прычасным варыянтам у дзяржаўнай прэсе. Гэтым разам тэкст, апублікованы ў газете "Беларусь сёгдня", не вельмі адрозніваўся ад варыянта газеты "Ізвестія". Праўда, "Ізвестія" ад сябе дадалі, што з Саланам у адной кішэні і Сталіным у другой Лукашэнка наўрад ці доўга пратрымаецца на ўсходзеўскай палітычнай сцене.

Але далей за ўсіх пайшла радыкальная газета "Завтра" на чале з Аляксандрам Праханавым. Яна проста ўзяла і надрукавала ўсе выказванні суразмоўцы цалкам, без купюр.

Канечне, для беларусаў усё, што было сказана ў інтэр'ю, дайно не навіна. Мы шмат разоў ужо чулі і пра пагрозу "новай Чечні" ў Беларусі, і пра Путіна з Мядзведзевым, і пра "паўбандыцкі разборкі", у выніку якіх, нібыта, зніклі двое палітыкаў, і пра тэлеапаратара Завадскага, і пра "праваката" Шарамета.

Цікавым, аднак, падаўся фрагмент, які тычицца сына кіраўніка дзяржавы. "Я таксама чалавек, у мяне ёсць дзеци, асабліва малодшы Міколачка, якога я вельмі люблю. Яму сёння пяць год, а мне ўжо пяцьдзесят пяць. Нарадзіўся мы з ім у адзін дзень, 31 жніўня". Менавіта так і сказаў, хоць, калі верыць афіцыйнай біяграфіі Лукашэнкі, нарадзіўся ён усё ж такі 30 жніўня. Пра гэта згадала, у прыватнасці, "Наша Ніва", друкуючы ўпамянуты фрагмент. Здавалася б, дробязь: дзень туды, дзень сюды. Але ёсць такое прыслоўе: "Калі гадзіннік б'е трынаццаць разоў запар, узнікае сумнёў і ў папярэдніх дванаццаццаці ўдарах".

Між іншым, узнікае яшчэ адно пытанне, якое ніхто з тых журналісташт, якім дазволена было ўзяць інтэр'ю, не здагадаўся задаць. А ўвогуле, якое прозвішча мае Мікола? Ці дакладна вядома, што ён Лукашэнка? І ці занесена прозвішча малодшага сына ў пашпарт бацькі? Сёння ён любімы сын першай асобы. А што будзе з'яўтра, калі хлопчык падрасце?

Ніхто з чыноўнікаў ці высокапастаўленых журналісташт гэтага не ведае і, відаць, не асмельваецца нават думкаць на гэту тэму. Калі-небудзь збяруць чарговую прэс-канферэнцыю і зноў дадуць на ёй кожнаму па жуйцы. Коля не Коля? Якая розніца?

МАКСІМ ПЕШКА.

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ ЧЫТАЦЬ НАШУ ГАЗЕТУ Ў ІНТЕРНЕЦЕ І Ў PDF-ВЕРСII,
ЗАХОДЗЬЦЕ НА САЙТ WWW.SVABODABY.NET.**

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ АТРЫМЛІВАЦЬ PDF-ВЕРСIU ГАЗЕТЫ,
ПАВЕДАМЦЕ НАМ НА E-MAIL info@svabodaby.net ВАШ ЭЛЕКТРОННЫ АДРАС.**

Заснавальнік ТАА "Тут і цяпер"

Галоўны рэдактар А. Уласаў (email: info@svabodaby.net)

Адрас г. Мінск, вул. Касцюшкі, 18

Падпісаны ў друку 21:40 24.06.09

Тыраж 299 экзэмпляраў